18 Jezusov prihod v Jeruzalem

Cvetna nedelja

Matej 21,1-9

Ko so se približali Jeruzalemu in prišli do Betfage ob Oljski gori, je Jezus poslal dva učenca in jima rekel: "Pojdita v vas, ki je pred vama, in takoj bosta našla privezano oslico in oslička pri njej. Odvežita ju in ju pripeljita k meni. Če vama kdo kaj poreče, recita: Gospod ju potrebuje,< in takoj ju bo poslal.« To pa se je zgodilo, da se je izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku, ki pravi: Povejte sionski hčeri: Glej, tvoj kralj prihaja k tebi, krotak, jezdi na oslici. Učenca sta šla in storila, kakor jima je Jezus naročil. Pripeljala sta oslico in njenega mladiča, položila nanju svoja plašča in Jezus je sedel gor. Zelo veliko ljudi iz množice je razgrnilo na pot svoje plašče, drugi pa so lomili veje z dreves in jih razgrinjali na pot. In množice, ki so šle pred njim in za njim, so vzklikale: »Hozana Davidovemu sinu! Blagoslovljen, ki prihaja v Gospodovem imenu! Hozana na višavah! «

18. februarja 1872

To poglavje se prične z Mojim prihodom v Jeruzalem. Na oslici, ki je podoba ponižnosti, Sem sprejel kot najponižnejši človek, poklonitev mnogih zvestih in se nato podal k najošabnejšim ljudem tistega časa, k visokim duhovnikom in farizejem v tempelj. Tam Sem res na zunaj očistil hišo molitve materialnega gnoja, s tem, da Sem izgnal menjalce in trgovce z golobi. Kar pa zadeva čiščenja duhovne nesnage v mišljenju oblastnikov znotraj tistih zidov, moram to prepustiti času, kdo izmed njih bo nekoč očiščen prispel v Moje kraljestvo.

Vse, kar se je tam dogajalo med Mojim življenjem, ima svoj duhovni pomen za vso kraljestvo duhov in duš. Sam Sem, kot Sin človekov, na vaši zemlji predstavljal veliko načelo Mojega nauka ljubezni, ki mora preiti vse razvojne stopnje življenja, in ki ne bo služil le za vzor in dosegljiv cilj, zaželen vsem ustvarjenim bitjem, temveč bo, ker Sem Sam za vzgled, tudi kažipot na dolgi poti duhovne popolnosti, v sijočem blišču Moje Božanske vsemogočnosti, ljubezni in modrosti, ki vas vzpodbuja k posnemanju.

Kar Sem storil v templju - tako njegovo čiščenje, kakor tudi Moji govori v prilikah namenjeni pismoukom in farizejem - je duhovno vzeto tisto, kar se dogaja v vsakem posameznem človeškem srcu, kakor hitro se pokaže v najmanjšem sprejemljiv za Moj nauk, kajti tudi tja vstopam v podobi ponižnosti in rahločutnosti. Tam Mi je prišla naproti razveseljena duša, vznemirjena z duhom v njej, s hvalospevi veselja in radosti: Tudi tam Sem usmeril Moj prvi pogled na izločitev posvetnih strasti, v glavnem sebičnosti - kot najbolj vtisnjene podobe. Nato pa Sem pričel, tej posamezni človeški duši, podeljevati duhovno hrano, katera je ustrezala prilikam, ki sem jih govoril pismoukom in farizejem. Ti sicer niso razumeli vsega v duhovnem pomenu, katerega Sem imel v mislih, vendar pa resnice prilik niso mogli tajiti.

Kaj pa so storili farizeji in pismouki ob poslušanju Mojih besed? Zavrgli so Moj nauk in Me skušali ubiti. Številni ljudje v katerih srca Sem v začetku zmagoslavno vstopil, so naredili enako. Kakor hitro so se soočili s samozatajevanjem in žrtvovanjem, so Mi

obrnili hrbet in so hoteli rajši zbrisati vtise ob Mojem prvem prihodu, kakor pa da bi svoje materialno prizadevanje po bogastvu in udobnem časovnem življenju podelili duhovnemu in višjemu življenju.

Moj prihod v Jeruzalem in v tempelj predstavlja takšno dobo spreobrnjenja posameznih ljudi kakor tudi vsega človeštva. Priprava za duhovni preporod je tlakovala pot na zunaj; potem pa se je vedno bolj in bolj približeval jedru življenja, samemu srcu, da bi z zadnjim glavnim poskusom dosegel zmago nad vsemi zunanjimi nadlogami.

Tudi med časom Mojega bivanja na zemlji Sem se zadrževal večinoma v mestih in vaseh izven običajnih poti in Sem prav tam, med manj pokvarjenim ljudstvom in med pogani, iskal vernike. Šele, ko se je približeval konec Moje zemeljske poti, Sem se prostovoljno podal v takšne kraje - eden izmed njih je bil prav Jeruzalem in njegov tempelj - kjer Sem že vnaprej vedel, da bo Moj nauk naletel na največje nasprotovanje. Vnaprej Sem tudi videl, da se bo, če Bom nadaljeval z uspehom v času Mojega poučevanja, za Mene materialno vse poslabšalo, in bo potem ravno duhovno zmagoslavje Mojega resničnega nauka ljubezni največje. Dobro Sem vedel da, če se ne Bom tako kot že prej, Mojim največjim nasprotnikom in sovražnikom umikal s poti in odšel iz njihove bližine, ne Bom ušel njihovim maščevalnim načrtom. To Sem Sam določil in tako je moralo priti. Samo tako se je lahko Moj nauk pridobil za večen obstoj in trajanje.

Takšno seme, ki Sem ga sejal v Judeji in Palestini in drugih krajih, ne bo padlo na neplodna tla; kajti z Mojim vstajenjem sem okronal Moje delo, in vsako zasledovanje, ki je sledilo, vsaka večja žalost in vsako trpljenje, ki je doletelo Moje verne, je pomnožilo in okrepilo Moje privržence. Vsak takšen dogodek je položil kamen v veliko zgradbo Mojega duhovnega stvarstva, da bo nekoč, kot duhovni Jeruzalem, središče duhovno- nebeškega življenja.

Kot je bil Jeruzalem za Jude, to mora postati Moje stvarstvo za Moje duhove in duše. In kar je bil tempelj kot bivališče Jehove v Najsvetejšem, to naj postane nekoč vsako živo srce, - namreč tempelj, v katerega se Bom lahko nastanil in v njem bival brez sramu.

Kakor je šlo v tistem času Meni, tako bo tudi šlo ljudem v splošnem in posameznem. Čim bolj bo človek pričel svojo notranjost obračati k Meni, toliko več nasprotovanj bo deležen; kajti z duhovnim napredovanjem raste število sovražnikov, ki ga hočejo premagati in uničiti.

V tistem času Sem šel po Moji zadnji pojavitvi v templju naproti največjemu trpljenju, ki ga človek lahko prenese. Tako gre tudi človek duhovno, pri svojem napredovanju,

po duhovni poti zmeraj večjim težavam naproti. Svet mu bo vedno bolj tuj in se mu bo tudi maščeval zaradi zanemarjanja. Kopičijo se prepreke v družbenem življenju in vplivi iz duhovnega sveta, ki plašni duši otežijo hojo po Moji poti. Vse bo postalo zvesta podoba Mojega lastnega trpljenja in borbe, dokler ne bo prišlo do preobrata, ter se bo posvetnost popolnoma zapustila in se bo z vso močjo zgrabilo duhovno kraljestvo. Potem bo zastava duhovnega zmagoslavja na eni strani, in tista s posvetnim poželenjem na drugi strani, človeka vodila ali k Meni ali pa stran od Mene. Če bo človek sledil Mojemu zgledu, bo tudi deležen vstajenja ob njegovem duhovnem prerojenju. Če pa bo sledil svetu, bo njegova usoda, usoda Jeruzalema, ki je ostal pri posvetnem veselju, in je po kratkem času postal kup razvalin, njegovi prebivalci pa morajo kot sužnji drugih narodov živeti razkropljeni po vseh delih sveta.

Moj prihod v Jeruzalem je za vse človeštvo duhovno daleč pomembnejši, kot le-to sluti. Prihod v Jeruzalem pomeni Moje približevanje človeštvu in je pravzaprav posvetitev živečih ljudi in duhov. S prihodom v Jeruzalem in v tempelj Sem posvetil te zidove, jih odkrito priznal za Mojo lastnino, in dal potrdilo, da mu Nisem dal premalo spoštovanja, ko Sem kot Gospod stvarstva v preprosti obleki, jahajoč na oslici, ponižno in rahločutno prosil za sprejem pri ljudeh.

Ta prihod pove, vzeto duhovno, sledeče: Človeško srce hočem narediti za Moje prebivališče. Tam hočem biti čaščen in ljubljen s tem, da se bo ravnalo po Mojem nauku. Kakor je bil tempelj v Jeruzalemu zgrajen meni v čast, kot Božja hiša z vsem bliščem in sijajem, katerega je tisti čas lahko nudil svet, tako naj bo opremljeno človeško srce in človeška duša z vsemi duhovnimi krepostmi, s katerimi bo obdarjen pravi človek kot Moja natančna podoba, za kar Sem ga nekoč tudi ustvaril in določil.

Tempelj v Jeruzalemu je bila hiša posvetnega sijaja, in v njem naj bi prebivalo duhovno veličastje. Tako naj tudi človek postane bitje, ki se, stoječe na meji dveh svetov, z eno nogo opira sicer na materialni svet, toda pogled in srce usmerja v duhovnega in tako preko prvega prispe do drugega. To čiščenje materialnega in privlačevanje duhovnega je poslanstvo človeka na tem svetu, je poslanstvo duhov. To je bilo Moje lastno in je še vedno tudi vaše.

Sedaj vsepovsod veje duhovni veter, da bi človeška srca očistil posvetnih izparevanj, kajti Gospod in Oče je v bližini. Naslonjen na Svojo oslico, na ta simbol ponižnosti, čaka na pravi trenutek, v katerem bo zmagoslavno prišel v vaša srca, da boste lahko tudi Njemu nasproti peli HOZANA!

Veliki čas duhovnega preporoda stoji pred vrati, ter zahteva vstop v tiste prostore, ki so bili že ob pričetku stvarjenja ustvarjeni in opremljeni samo za Gospoda vsega bivanja. Na široko odprite vrata, da bo veter ljubezni očistil vaša srca menjalcev in

prodajalcev golobov, to je posvetnega sebičnega početja! Prihaja čas, v katerem bo Gospod zahteval odgovor o vam zaupanih dobrinah, ki vam jih je zaupal. Kakor bi moral biti tempelj v Jeruzalemu hiša Boga, tako je tudi vaše srce določeno za Mojo bivalno hišo.

Pomislite, materialni čas hiti, vaše življenje pojema od minute do minute, in kmalu bo angel smrti zahteval od vas poročilo o vam zaupanih dobrinah! Ne zakopljite jih, temveč jih stresite ven, da vam bo vstop v veliko duhovno kraljestvo, v ta veliki duhovni Jeruzalem in v njegov tempelj - kot prebivališču vašega Očeta - dovoljen in da ne boste morali tako, kakor zakrknjeni farizeji, kakor sužnji vaših lastnih strasti, bloditi naokrog v vseh - velikih prostorih Mojega stvarstva. Res boste tam našli vse, kar vas je nekoč veselilo in vam prinašalo veselje, toda pri vseh teh tekočih užitkih boste vendar morali pogrešati te večje, daleč važnejše užitke Moje ljubezni in Moje Milosti. Kajti vedite: Če vaše srce ne bo Moje prebivališče in ne boste vsepovsod, kamor se boste obrnili, Mene vedno nosili v srcu, Me ne boste našli nikjer drugje, celo v velikem duhovnem Jeruzalemu ne, ki ni nič drugega, kakor duhovno načelo ljubezni, ki je vse ustvarila, vse obdržala, in postopoma vodila naprej do vedno večje blaženosti.

Na to bodite pozorni! Glejte z duhovnimi očmi vaš čas, njegove dogodke in težnje, in zlahka bost razumeli, da je blizu čas, v katerem bom Jaz, Gospod, jahajoč na oslici vstopil v duhovni svet, v duše ljudi! Blagor tistemu, ki je pripravljen, kajti njega Moj prihod ne bo presenetil! Ne bo se prestrašil, temveč bo to zanj praznovanje Mojega prihoda v Jeruzalem, kakor so ga nekoč pred več kot tisoč leti praznovali Moji privrženci.

Pripravite torej Meni in Mojemu nauku ljubezni primeren sprejem in boste lahko klicali Meni naproti "Hozana"! Amen.

Gottfried Mayerhoffer
Gospodove pridige